

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

361.1

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: *Huszártisziból hotelportás*

Forrás:

8 órai ujság

Jn

(Hely)

1924. 7. 9.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Köz

Huszártisziból hotelportás.

10—15 milliót keres havonta egy kis szálló éjjeli portása. — Gyümölcsöt árul a tanár ur. — Állásnéküli hivatalnok, aki koldus akar lenni. — Érdekes karrier a B-listások között.

— Saját tudósítónktól. —

Az állami hivatalok többszöri nagyarányú létszámcsokkentése, a különböző magánvállalatok, gyárak üzemének kényszerű visszafejlesztése következtében a lateiner-osztálynak egyre több és több tagja kényszerült egészen új életpályák választásával biztosítani megélhetését. Az elmúlt évek hatalmas tőzsdekonjunktúrája rengeteg embert vitt a tőzsdére és igen sok hivatalnok tudott magának többé-kevésbé jó pozíciót biztosítani a kereskedelmi életben.

A változott viszonyok, a nehéz gazdasági helyzet nem egy igen érdekes és pár év előtt még elképzelhetetlen karriert termelt ki a főváros forgatagából. Így sokat beszélnek az előkelő társaságokban egy igen jó családból való előkelő fiatalemberről, aki elvesztvén állását, a forradalmak és néhány szerencsétlen tőzsdéi expedició után fölesapott hotelportásnak. Ezt a lépését csak a végszükségben tette meg, mert már teljesen tönkrement, ruháit, mindenét eladta, és a végén pár napi kenyérét tartalékos tiszti huszáruniformisának elkötvétyelvélésével tudta csak biztosítani.

Az utolsó percben a véletlen hozzásegítette annak a garni-szállónak a portási állásához, amelyben pár hetet mint vendég töltött. Az illető

éjjel teljesít szolgálatot és a kis József városi szálloda éjjeli vendégei igen bőkezűek. Havi 10—15 millió jövedelme van a portásnak, aki két-három hónap alatt teljesen telpraállt.

Egy jónévű tanárember, aki csak nemrég került a B-listára a végkielégítésből iparigazolványt szerzett és most gyümölcskereskedést folytat. Az üzlete az egyik vásárcsarnokban van és

legjobb és állandó vevői volt tanítványai, akik nemcsak maguk vásárolják el nála a zsebpénzüket, hanem szüleiket és ismerőseiket is a „tanár urhoz“ küldik.

Egy volt könyvelő Budán, a Városmajor mellett, egy cipészboltot nyitott, ahol volt kollegáinak és ismerőseinek igen előnyös feltételek mellett részletfizetésre készíti az új cipőket. Javítással egyáltalában nem foglalkozik és ma már olyan nagy forgalma van, hogy két segéddel dolgozik.

Sokan próbálnak elhelyezkedni a hölgyfodrászparban is és a nagyobb szalonokban nem egy szemüveges hivatalnok ember állt be tanulóknak és igyekezik elsajátítani a segéduraktól a hölgyfodrászat titkait. Vannak akik a szőnyegszővést tanulták meg és most egészen elfogadható jövedelmet tudnak e révén biztosítani maguknak és családjáiknak. Ezt egyébként, mint mellékfoglalkozást nem egy állásban lévő tisztviselő is üzi és rendszeres szerződéses szállítói a nagyobb, exportra is dolgozó cégeknek.

A legérdekesebb és legkülönösebb új foglalkozást azonban kétségtelenül az a hivatalnok ember akarta választani, aki

tárgyalni kezdett az egyik belvárosi templom kapuja előtt kéregető koldussal. A tárgyalások komoly üzleti alapon indultak meg. A volt hivatalnok két millió korona lelépési díjat ígért a pompás standért, a koldus azonban keveselte az összeget

és arra az álláspontra helyezkedett, hogy tárgyalási alapul csak ötmillió koronát fogad el, azonban ez nem jelenti azt, hogy enniért el is adja. A koldus pontos kimutatást adott a „vevőnek“ a napi jövedeléről, amely 150—200 ezer korona között mozog. A vétel egelőre nem történt meg, de a tárgyalások még folyamatban vannak. A lelépő koldus most Budán keres új standot...